

A Nem Mese (Temetés)

v eszőséget sokat kívánt a máglya,
a míg magasra csaphatott a lángja.

h anem

s em az

s az hogyan

ő k hogyan

e l nem mondható

e l nem mondható

s em ahogy istenek

s em ahogy vadak s madarak

s em ahogy a szűz föld

s em ahogy a tűz

e lóbb szalmát

a ztán száraz

a ztán zöld

a ztán arany

a ztán

m ost hogy épül ily hely.

S em azt

s em ahogy

s em ahogy

s em hogy ajka mit monda suttogón

s em mily ékszerek

s a lángok

s em ahogy hányták rá

a maz pedig

ő k pedig

ó bor és tej

é s vér

a twzbe

a tűzbe.

S em ahogy háromszor

é s háromszor meg

é s háromszor rá

é s hogyan

s em ahogy

s em ahogy

s em ahogy

s em hogy ki

n em mondhatom el

m ondani képtelen

d e hamar arra indulok

h ogy véget érjen mesém.

VIA. Tizennyolc Dante-variáció

*Nel mezzo del cammin di nostra vita
mi ritrovai per una selva oscura
che la diritta via era smarrita*

Dante: *Isteni színjáték, Pokol, 1. ének 1-3.*

1. Az emberélet útjának felében
magam egy sötét erdőben találtam,
az igaz útról mivelhogy letértem.
(Rónai, 1956)
2. Az emberélet útjának felén
egy nagy sötétlő erdőbe jutottam,
mivel az igaz utat nem lelém.
(Babits, 1913-1922)
3. Az ember-élet útjának felén
Sötét erdőbe valahogy jutottam,
Mivel az igaz utat nem lelém.
(Szász, 1885)
4. Az emberélet útjának felén
Zordon sötét erdő közé jutottam,
Mivel az igaz utat nem lelém;
(Arany, 1856)
5. Az emberi élet fele-utján valahogy
egy sötét erdőbe tévedt a költő,
mert letért az egyenes útról.
(Cs. Papp, 1896.)
6. Az emberi életút felén letértem az egyenes útról
és arra eszméltem fel, hogy
egyedül vagyok egy sötét erdőben.
(Szabadi, 1996)
7. Az élet útjának felére érve
homályos erdőn eszméltem magamra,
egyenes ösvényről tévedve félre.
(Weöres, 1965)

8. Az életútnak ép közép felében
Magam sötét vad erdőben lelém, a
Valódi ösvény eltévesztve lévén.
(Angyal, 1878)
9. Az életünk ösvénye közepén
Sötét erdőbe' leltem magamat,
Letévelyedve az egyenes útról.
(Radó, 1923)
10. Életem folyásának közepén
elvesztvén az egyenes útat,
egy homályos erdőben találtam magamat.
(Döbrentei, 1806)
11. Életünk útjának derekán
letévedtem az igaz ösvényről
és sötét vadonba jutottam.
(Kenedy, 1925)
12. Életünk útjának feléhez érve
sötét erdőben találtam magam,
mert elvéttem a helyes utat.
(Nádasdy, 2016)
13. Éppen félúton
sötét erdőbe értem
én kiúttalan
(Seláf, 2017)
14. Feleútján a földi létezésnek
egy naptalan vadonba vitt a lábam,
mivel a biztos ösvényről letévedt.
(Baranyi, 2013)
15. Földhoni pályánknak közepén állok vala épen,
Hogy magam egy mélyen borus erdőségbe találtam;
Mert a járt igaz ut el lón tévesztve előttem.
(Bálinth, 1868)

16. Hogy éltünk útjának felére értem,
Zordon sötét erdő közé jutottam,
mert a helyes útról letévelyedtem.
(Zigány, 1908)
17. Java-koromban voltam, mikor egyszer
Az erdőn járva utat tévesztettem
S elbódulva a rengeteg vadonban
Sötét nagy fák közt találtam magam.
(Gárdonyi, 1896)
18. Min életünknek pálya-közepében
Homályos erdőn történt tévelyegnem,
Mert a valódi ösvényt elhibáztam.
(Császár, 1857)

Seláf Levente fordításai

Caroline Bergvall (1962): francia-norvég származású költő, performer, képzőművész a kortárs művészet egyik sokat idézett alakja. Angolul ír, de nem a kortárs művészeti és tudományos életben elterjedt angol monoglottizmust erősítő gesztussal, hanem éppenséggel az angol sokszínűségére, szinkrón és diakrón változatosságára reflektálva. Verseiben kiemelt szerepet játszik a középkori irodalom recepciója, s így a középkori irodalom inherens többnyelvűsége. Feldolgozta a Tengerész (Seafarer) című óangol költeményt, illetve egy egész sorozatot készített Chauceer Canterbury-i meséi alapján, egyedi poétikai megoldásokat választva az anyag átdolgozására. Az itt olvasható *Nem mese (Temetés)* a Lovag meséjén alapul. Arcitas temetésének hosszú leírását, mely retorikailag a leírhatatlanság toposzára épül, úgy meséli újra, hogy pusztán a tagadó szerkezeteket emeli ki.

A másik itt szereplő vers, a *Via* variációsorozat, Dante *Isteni színjátékának* mikroszkópiusan lerövidített parafrázisa, ahol az egymást követő fordítások egymásraíródnak, és egyaránt elakadnak a műben, mint egy tönkrement mechanikai szerkezet, mely nem tud továbblendülni, talán így érzékeltetve az megcsonkított művet és illusztrálva a műfordítás által létrejövő monumentális csonkítást. — (Seláf Levente)

Seláf Levente (Szeged, 1974): irodalomtörténész, műfordító. Budapesten él.